

Arrest

nr. 201 099 van 14 maart 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KINDERMANS
Steenweg 161
3870 HEERS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Boliviaanse nationaliteit te zijn, op 10 juni 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 juni 2017 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 december 2017.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2018.

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. PEXTERS, die loco advocaat G. KINDERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

In voorliggende zaak werd op 19 december 2017 een beschikking opgesteld waarin werd geduid dat de door de verzoekende partij aangevoerde middelen, in de mate dat ze ontvankelijk waren, ongegrond leken.

Door op 29 december 2017 een verzoek tot horen in te dienen heeft de verzoekende partij kenbaar gemaakt het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord).

Ter terechtzitting is gebleken dat de verblijfssituatie van de verzoekende partij is gewijzigd sedert de datum waarop de beschikking van de Raad, waarin werd overgegaan tot een inhoudelijk onderzoek van haar grieven, werd opgesteld. Beide partijen bevestigen namelijk dat de verzoekende partij, die op 22 april 2017 is gehuwd met een Belgisch onderdaan, ondertussen tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten en dat zij op 27 december 2017 in het bezit werd gesteld van een F-kaart.

Er dient te worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Daar de verzoekende partij, na hiertoe een aanvraag te hebben ingediend, tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, werd de in casu bestreden beslissing impliciet doch zeker opgeheven. Een vreemdeling kan immers niet terzelfdertijd onderworpen zijn aan een bevel om het grondgebied te verlaten en toegelaten zijn tot een verblijf in het Rijk. Derhalve blijkt niet dat de verzoekende partij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de in voorliggende zaak bestreden beslissing. De partijen betwisten deze vaststelling ter terechtzitting niet.

Voormelde vaststelling volstaat om het ingestelde beroep als onontvankelijk af te wijzen. Er dient derhalve niet meer te worden ingegaan op de door verzoekende partij aangevoerde grieven met betrekking tot de bestreden beslissing en haar bedenkingen inzake de in de beschikking van 19 december 2017 opgenomen argumentatie.

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK